

ZATERDAG
2 JULI
2022

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK
VOORAF

HELVOIRT
Orgelspel

VEERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

Thema:

Wat is onze missie?

Samen op weg zijn naar een andere en betere wereld

Komende vieringen Open Kerk

Zaterdag 16 juli 19 uur Viering
Zaterdag 30 juli 19 uur Viering

Zomerreces tot 10 september 2022

Zaterdag 10 september 19 uur Viering

Voor wie de vieringen van Open Kerk
mogelijk wil blijven maken:
NL80 INGB 0006 2320 91
t.n.v. Open Kerk Helvoirt
website: www.openkerkhelvoirt.nl

OPEN KERK

HELVOIRT

INTREDELIED

*Aan wat op aarde leeft,
geeft Gij hetzelfde brood,
en wie er U om smeekt,
wordt met uw Geest gedoopt.
Geef ons dezelfde taal
om uw Woord te verstaan,
bewaar ons in uw hand,
bewaar ons in uw Naam.*

*God die ons heeft voorzien
en kent bij onze naam
die ons ten leven riep
en houdt in het bestaan.
Gij hebt ons voorbestemd
te lijken op uw Zoon,
die mens is zoals wij
en in ons midden woont.*

WELKOM

U ziet ze al staan: twee getuigen van Jehova voor de deur. Wat te doen? Ikzelf ga geregeld in gesprek met hen: hoe lezen zij de Bijbel en hoe doe ik dat? Werelden van verschil, dat wel, en daarna gaan wij in de volste vrede uit elkaar. Ze hoeven het stof niet van hun voeten te schudden, maar ze laten mij wel achter met de vraag: wat voor missie hebben wij hier eigenlijk, als Open Kerk? Waar gaan wij voor en waar staan wij voor? Of houden we dat liever privé? Daarover straks meer.

Welkom u allen vanavond hier,
omwille van elkaar, in Gods naam.

LIED

*Wij zijn in hem gedoopt,
hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar hij komt,
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.*

STILTE

In stilte brengen wij alles bij U
wat geen ander voor ons kan zeggen.

SCHULD EN VERGEVING

V. Je was ziek
ik zocht je niet op.

Je was alleen
ik hield je geen gezelschap.

Je had honger
ik gaf je niet te eten.

Je had dorst
ik liet je niet drinken.

Je was vreemde, vluchteling
ik nam je niet op.

Je vroeg om je recht
ik hield mijn mond.

Je stierf en werd vergeten.

A. Het zij ons vergeven door wie er onder lijden
en door God en Goed,
de ziel en hartslag van ons leven.

BEZINNING EN LIED

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm u over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm u over ons.*

V. Gezegend jij die treurt en rouwt
en die troost zal vinden.
Gelukkig jij, zachtmoedige,
die weerloos dient alom.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm u over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm u over ons.*

V. Gezegend jij die recht zoekt.
Het zal rijzen als de zon.
Gezegend jij, meedogende,
die deelt in alle leed.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm u over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm u over ons.*

V. Gezegend jij die in je hart
de woning van de Ene weet.
Gezegend jij die gaat in vrede,
in elke voetstap kom je thuis.

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm u over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm u over ons.*

GEBED

V. Gij, Eeuwige,
er is veel gebrokenheid in uw schepping:
verkrampde geesten,
vervuilde lucht, verschroeide aarde.
Maar ongebroken is uw liefde,
ongebroken is de kracht
van het breken van het brood
en het delen van de beker.
Mens-zijn is: leven uit genade,
in solidariteit met vriend en vreemde,
in verbondenheid met al wat leeft.
Dat wij helen wat gebroken is
en werken aan een nieuwe wereld.
(naar Colet van der Ven)

A. Amen. Moge het zo zijn.

LIED

*Heer, hoor ons bidden aan
de vragen van ons hart.
Wil onze pijn verstaan
in 't donker van de nacht.
Reik ons uw licht weer aan
in liefde en geloof.
Kom, wakker in ons aan
de kleine vlam van hoop.*

*Heer, hoor ons bidden aan
om vrede en om licht;
voor wie is heengegaan
nieuw land en ruimer zicht.
Jij blies ons leven aan;
wij zijn jouw eigen vondst.
Jij blijft in ons bestaan,
Jouw adem leeft in ons.*

EERSTE LEZING Een chassidisch verhaal

Er was eens een man die voordat hij stierf zijn akker naliet aan zijn twee zoons. Ze werkten heel hard en dat leverde een hele goede oogst op, die ze in twee gelijke delen verdeelden.

Op een avond begint een van de broers na te denken. Hij denkt bij zichzelf: ‘Hoe is het mogelijk dat ik hetzelfde deel krijg als mijn broer? Ik ben vrijgezel en heb geen gezinslasten, ik ben alleen, hij heeft kinderen. Hij heeft hoge kosten, hij heeft meer nodig dan ik.’ Hij staat ‘s nachts op en gaat naar het veld. Daar neemt hij een stel schoven van zijn eigen stapel en legt ze op de stapel van zijn broer. Maar ook de andere broer kan de slaap niet vatten. ‘Hoe heb ik de opbrengst van de oogst in twee gelijke delen kunnen verdelen? Mijn broer is alleen. Hij zal geld nodig hebben voor zijn oude dag. Er zal niemand zijn om zich over hem te ontfermen. Ik heb mijn kinderen en die zullen voor mij zorgen.’ Hij staat ‘s nachts op, gaat naar zijn stapel en neemt een stel schoven en legt ze op de stapel van zijn broer.

Ze worden de volgende ochtend wakker en verbazing bij beiden: de stapels zijn onveranderd. Op de tweede avond hetzelfde scenario. Op de derde avond wil het toeval dat ze op hetzelfde uur opstaan. Allebei begeven ze zich naar hun stapel om enkele schoven te nemen om ze op de stapel van hun broer te leggen. Ze ontmoeten elkaar halverwege. Ze omhelzen elkaar, ze huilen.

Op dat moment zegt God: ‘Het is op die plek dat ik mijn tempel wil bouwen. De plek van de broederlijkheid. Het is daar waar ik zou willen wonen.’ Je kunt God dus niet scheiden van vrede en van broeder- en zusterschap.

LIED

*Heer, hoor ons bidden aan
in hoop en vrees bijeen.
Eén is ons voorgegaan
dwars door het donker heen.
Wie in zijn spoor geleefd,
de mensen goedgedaan,
soms pijn geleden heeft,
zal uit de dood opstaan.*

HET EVANGELIE

Lucas 10:1-11

Nadat Jezus de twaalf er al eerder op uit had gestuurd, stelde hij nog tweeënzeventig anderen aan, die hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar hij van plan was heen te gaan. Hij zei tegen hen: ‘De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig; vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. Ga op weg, en bedenk wel: ik zend jullie als lammeren onder de wolven. Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee, en groet onderweg niemand. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: Vrede voor dit huis! Als er een vredelievend mens woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. Blijf in dat huis, en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: Het koninkrijk van God heeft jullie bereikt. Maar als jullie een stad binnengaan waar je niet welkom bent, trek dan door de straten en zeg: Zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, schudden we van ons af en laten we bij u; maar bedenk wel: het koninkrijk van God is nabij!’

OVERWEGING

Nee, ik zie het ons nog niet doen: twee aan twee overal aanbellen en aankondigen dat er een nieuwe wereld – van God nog wel – op komst is. Bekeringsdrang zit ons niet in het bloed en vrijheid

blijheid lijkt een veel beter evangelie. In het evangelie van Lucas gebeurt dat allemaal wel. Na de twaalf apostelen stuurt Jezus er nog eens tweeënzeventig anderen op uit. Niet om te zaaien maar om te oogsten. De oogst is zo overvloedig dat er een nijpend tekort is aan arbeiders. Lucas heeft het hier over zijn eigen tijd, waarin de nog jonge Jezusbeweging zich razendsnel aan het verbreiden is, tot aan de uiteinden van de aarde. Hij ziet dat als een proces dat al door Jezus zelf in gang is gezet.

Tegelijk steekt hij niet onder stoelen of banken dat dat dit allemaal niet van een leien dakje gaat. Mensen met een missie zijn kwetsbaar, ze zijn als lammeren onder de wolven. Ze zijn aangewezen op gastvrijheid, want ze lopen erbij als armoedzaaiers. En er lopen ook wolven in schaapskieren rond, profiteurs, die leven op kosten van de kleine geloofsgroepen en zo de onderlinge liefde aan hun laars lappen.

Het verhaal van Lucas zet ons aan het denken over wat nu eigenlijk onze eigen missie is, in onze chaotische wereld, die nog altijd gebukt gaat onder een pandemie, agressieve oorlogen, een dreigende voedselcrisis en een winter zonder voldoende brandstof. Daarmee hebben we al meer dan voldoende redenen om uit te zien naar een andere en betere wereld, en dat is nu precies wat die tweeënzeventig uit het verhaal van Lucas moeten gaan aankondigen: de nieuwe wereld staat al voor de deur en kan overal werkelijkheid worden waar wijzelf heil en genezing brengen. Na ons geen zondvloed, dat nooit meer, maar wel een wereld waarin dienstbaarheid, diaconie, ons keurmerk is.

Orgelspel

Hoever dienstbaarheid kan gaan, blijkt op een aandoenlijke manier uit het chassidische verhaal over de twee broers. Zonder dat ze dit van elkaar weten zijn ze allebei begaan met het lot van de ander. Ze delen de opbrengst van hun akker in twee gelijke delen: ieder krijgt de helft. Maar toch beseffen ze dat echte broederschap nog veel verder gaat dan alles eerlijk met elkaar delen. Het bijzondere is dat hier sprake is van over en weer. Bij toeval komen ze erachter dat ze allebei bezielde worden door zorg voor de ander en niet vastzitten aan hun eigen belang. Wat hier gebeurt, vindt God zo verrassend en ontroerend dat Hij ook zelf daar

wil wonen waar mensen zo met elkaar begaan zijn. *Ubi caritas et amor ibi Deus est*, waar liefde heerst en vriendschap, daar is God en daar is het kwaad ten langen leste nergens meer.

Het verhaal zegt ook veel over religie in het algemeen. God is de hoeder van menselijke ethische waarden en is zo een stralend voorbeeld voor ons die geschapen zijn naar zijn evenbeeld. Religie is onafscheidelijk verbonden met broederschap en zusterschap.

Wat onze missie is, ook als Open Kerk, is nu wel duidelijk aan het worden. Het gaat er niet om zieltjes te winnen, en dat zeker niet te vuur en te zwaard. Het geloof dat ons bezielt, is uitermate praktisch: elkaars hoeders zijn, in de bres springen voor wie ziek zijn, eenzaam of in de rouw, voor mensen in nood, wie dan ook, die op ons pad komen. Ook zij zijn onze broeders en zusters.

Wat ons ten diepste bezielt, komt aan het licht in wat we doen of laten om de wereld een menselijker gezicht te geven. Misschien houdt dat wel in dat we tegen de stroom in moeten zwemmen, op weg naar de Bron van alle leven en liefde. Lieder, muziek, verhalen en rituelen kunnen ons helpen om ons hoofd boven water te houden. Daarom komen we hier regelmatig bij elkaar en blijven we met elkaar verbonden.

BELIJDENIS

Lied

*Een kerk van mensen
bedacht op God en Goed
waar elke morgen
als wonder wordt begroet –
ritme van leven:
een lied gegeven.
Daarnaar reiken wij.*

*Een kerk van mensen
die in de wereld staan,
die vol vertrouwen
de toekomst binnengaan –
eerbied voor 't oude
benieuwd naar 't nieuwe.
Daaraan bouwen wij.*

*Een kerk van mensen
die dient en kleinen eert,
een kerk waar liefde
gedeeld wordt en geleerd
rond brood en beker –
sprekende tekens.
Daarop hopen wij.*

*Een kerk meerstemmig
voor zoekers op de tast,
een kerk veelkleurig –
wie is hier niet te gast?
Geen rangen, standen,
wel open handen.
Daarvoor bidden wij.*

Een kerk waar mensen mensen zijn.

ORGELSPEL

Collecte
Brood en beker

GEDACHTENIS

Hem herkennen
in het breken van het brood.
In het brood het leven zien
met een hart dat Liefde is –

Aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen –

om wie wij in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan –

om wie wij allen gedenken met wie
wij brood en beker hebben gedeeld
en die ons door de dood zijn ontvallen,
naam voor naam, gezicht voor gezicht.
Vandaag, op zijn geboortedag,
gedenken wij met name Henk de Croon,
onze organist, die in 2019 is overleden.

Bidden we voor allen die in angst en wanhoop
moeten leven. Getroffen als ze zijn door
aanhoudend oorlogsgeweld, dat drijft op haat en
leugens. Vergeet niet al die mensen, groot en klein,
die van huis en haard zijn weggevlucht of zijn

gedeporteed. Gedenk hen die hun leven geven in
hun strijd voor vrijheid en gerechtigheid. Breng
ons allen in beweging, vuur ons aan om samen te
streven naar een keerpunt ten goede in een strijd
die nooit had mogen beginnen.

A. Er zij licht, vrede rust.

KLEIN DANKLIED

*Gij hebt, o God,
dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild.*

*Laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborgen
in de bevende zekerheid*

*dat ik niet
uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.*

GEBED AAN TAFEL

V. Om de geteisterde aarde die zucht en kreunt,
om de schepping verminkt en uitgebuit,
om de wereld misvormd door zoveel geweld:
sta op, Barmhartige, ontferm u over ons,
herstel uw aarde, herschep uw aarde,
en wij zien de wereld in uw licht.

G. *Die ons schiep en ook nu nog
als hier de nacht ons overmant
houdt in de holte van uw hand.*

V. Wij zingen van vreugde om lucht en om water.
om vruchtbare grond en wuivende bomen,
om grassen en mossen, krioelend van leven,
en loven de Schepper, de voeder en hoeder
van mensen en dieren, van vogels en vissen,
die heelt wat gebroken is, zijn woord getrouw.
Zo worden wij mensen die leven in vrede,
uw hemel op aarde, ja, eindelijk thuis.

G. *Die ons hoedt in uw schaduw,
onder uw vleugels toegedekt,
liefde, die ons tot leven wekt.*

V. In vol vertrouwen heeft hij
van de wereld afscheid genomen.

Op de laatste avond samen
nam hij brood, zegende, brak het
en zei: 'Dit ben ik
en ik beloof je vast dat je met mij
zult eten en drinken aan de tafel
in het huis van mijn Vader.
Neem, beleef en deel het leven
met mij en met elkaar.'

Hij heeft de beker genomen,
die gedronken en doorgegeven
met de woorden:

'Neem de beker van mij over
en geef hem door aan elkaar
totdat onze hoop en Gods belofte
werkelijkheid zijn geworden.
Doe wat ik heb gedaan;
maak een nieuw begin.'

G. *Ken ons hart, zo onrustig,
vol van zichzelf is het verblind.
totdat het rust in u weer vindt.*

V. Bij leven niet begrepen, in de steek gelaten
en gedoemd te worden vergeten,
is hij onweerstaanbaar doorheen de dood
tot leven gekomen –

Is hij voor allen die in hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die hij is:
voor mensen een broeder,
voor God een zoon.

Bidden wij zoals hij het ons heeft voorgedaan.

ONZE VADER

*Onze Vader die in de hemel zijt
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome; uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.*

*Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven.*

*En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.*

Amen.

V. Voel je vrij om aan te sluiten bij het delen van
brood en beker. Iedereen is welkom.

COMMUNIE

ORGELSPEL

LIED

*Van ver, van oudsher aangereikt,
een woord dat toch niet van ons wijkt,
nabij en nieuw ons aangedaan,
weer vlees geworden, opgestaan!*

*Dit woord komt tot ons op de wind.
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt
gehoor bij mensen, onderdak.
Dit woord, dat God van oudsher sprak.*

*Dit woord blijft leven in een lied.
Waar mensen zingen sterft het niet,
als adem die de harten voedt,
als lente die ons bloeien doet.*

*Dit lied dat onze nacht verstoort
wordt keer op keer als nieuw gehoord.
Het breekt zich baan in morgenlicht,
een nieuwe dag, een vergezicht.*

*Van ver, van oudsher aangezegd,
een naam, opnieuw op ons gelegd,
een Woord, dat onze monden vult,
een lied, dat Gods gelaat onthult.*

GEBEDEN EN LIED

V. Fluister ons in
bij alle stappen die wij zetten
dat U met ons op weg bent.

Gezongen

- G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*
- V. Fluister ons in
als twijfel ons overvalt,
als cynisme ons geloof belaagt,
dat U ons niet loslaat.
- G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*
- V. Fluister ons in
dat U de vaste grond wilt zijn
onder onze voeten,
als daglicht om ons heen.
- G. *Bij U is er rust,
ik vertrouw op U.
Gij wijst mij de weg ten leven.
het volle leven.
Op U vertrouw ik.*

ZEGENWENS

Gezegend zijt Gij,
die ons zo vreemd bent en zo vertrouwd,
dichter bij ons dan wij bij onszelf zijn,
open onze oren en ogen voor uw aanwezigheid.

Moge de Eeuwige ons zegenen en behoeden,
moge de Ene het licht van zijn gelaat
over ons doen schijnen en ons genadig zijn.
Doe lichten over ons uw aangezicht
en geef ons vrede.

Zegene ons de levende en barmhartige God,
de Vader, die onze Oorsprong en Bestemming is,
de Zoon, onze Lot- en Reizenoot,
en de heilige Geest, onze Levenskracht.

A. Amen

ORGELSPEL

TEKST TER EIGEN OVERWEGING

God woont in de Fokke Simonszstraat
(gedicht van Willem Wilmink)

Ik hoorde van een zeereerwaarde
en hoogbejaarde dominee:
de Here wou met onze aarde
niet één dag langer meer in zee.

Al zouden wij Hem overstelpen
met eredienst en dankgebed,
het zou geen ene moer meer helpen:
er werd een punt achter gezet.

Maar zie: daar was diezelfde morgen
zo'n rotjoch in de grote stad
een doodziek duiffie aan 't verzorgen
dat-ie op straat gevonden had.

'Kristus, wat mot je dan ? Wat wil je?
Ja, kijk me maar es effe an.
Godsallejeisis, beest, wat tril je,
Leg nou toch effe rustig man.'

Toen heeft de Heer zijn toorn bedwongen,
want Hij kreeg schik in het geval.
Hij spaarde dus de kleine jongen,
de zieke duif en het heelal.

VERANTWOORDING

**Deze viering is samengesteld door de Liturgische
Werkgroep van Open Kerk.**

Overweging: Wim Weren.

Aan wat op aarde leeft (A 69);

Gij hart, Gij bron van leven (A 66);

Heer, hoor ons bidden aan (A 111);

Een kerk van mensen (A 272);

Klein danklied (A 261);

Die ons schiep (A 73b);

Onze Vader (A 76);

Van ver, van oudsher aangereikt (A 249);

Bij U is er rust (A 263)

Illustratie, Logo van het Synodaal Proces.

© Open Kerk Helvoirt 2022

INTENTIES VOOR DE GEDACHTENIS

**Wij spreken in elke viering intenties uit voor
overledenen. Namen daarvoor kunt u doorgeven
aan Wim Weren, telefonisch (013 52 19 343) of via
e-mail (w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u
ook andere intenties doorgeven.**